

रसागर m. Titel 1) eines medicinischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761. — 2) eines rhetorischen ebend. 527, b.
रसागर Titel eines Commentars HALL 67.
रससिद्ध adj. der durch Quecksilber Vollkommenheit erlangt hat, mit der Alchemie vertraut RĪĀA-TAR. 4, 246. SARVADARĀNAS. 98, 14. in dieser Bed. und zugleich mit den poetischen Rasa vertraut Spr. 940.
रससिद्धात्सागर m. Titel eines medicinischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 320, b, 2 v. u.
रससिद्धि f. durch Quecksilber erlangte Vollkommenheit, das Vertrautsein mit der Alchemie RĪĀA-TAR. 4, 363.
रससिन्धु Titel eines medicinischen Werkes Verz. d. B. H. No. 941.
रसमुधाकर m. Titel eines rhetorischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 527, b.
रसमुधाम्बोधि m. Titel eines medicinischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.
रसस्थान n. Mennig ÇABDAĀ. im ÇKDR.
रसहर्य n. Titel eines alchemistischen Werkes SARVADARĀNAS. 98, 11. fg. 100, 20.
रसाकर (रस + आ^०) m. Titel eines rhetorischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 126, a, 18.
रसाखन (रसा + खन) m. Hahn (in der Erde scharrend) ÇABDAĀ. im ÇKDR.
रसायज्ञ n. = रसाञ्जन RĪĀAN. im ÇKDR.
रसाञ्जन (रस + 2. अञ्जन) n. Kupfervitriol (vielleicht auch andere Salze) und ein daraus unter Zusatz von Curcuma bereitetes Kollyrium AK. 2, 9, 102. SUÇA. 1, 46, 13. 52, 21. 59, 13. 376, 9. 2, 13, 9. 62, 8. 224, 20. 326, 7. 333, 19. 353, 4. 368, 1.
रसाव (रस + आ^०) 1) adj. saftreich. — 2) m. Spondias mangifera RĪĀAN. im ÇKDR.
रसातल (र^० + तल) n. 1) Unterwelt, Hölle AK. 1, 2, 4, 1. H. 1363. 1325. HALĪ. 3, 1. MBH. 12, 13506. रसातलतलं गतः 13, 328. R. 1, 1, 64 (67 GORR.). 40, 13. R. GORR. 1, 4, 142. 3, 31, 25. 5, 54, 19. 78, 9. RAĞH. 12, 70. 13, 3. KUMĀRAS. 6, 68. Spr. 965. 1240. 4255. KATHĀS. 22, 258. LA. (III) 90, 6. RĪĀA-TAR. 3, 55. 4, 302. BHĀG. P. 1, 3, 7. 3, 18, 1. MĀRK. P. 71, 15. 106, 46. चतुर्थं KATHĀS. 45, 282. पञ्चमं 325. मेदिनीं सरसातलाम् 99, 41. N. einer der 7 Unterwelten: रसातलं नाम सप्तमं पृथिवीतलम् MBH. 5, 3602. fg. ĀRUN. UP. in Ind. St. 2, 178. BHĀG. P. 2, 5, 41. 5, 24, 7. 30. VP. 204, N. 1. Verz. d. Oxf. H. 74, a, 46. PAÑĀR. 2, 2, 45. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 70. Vgl. क्रीडा^० und पाताल. — 2) Bez. des 4ten astrologischen Hauses VARĀH. BRH. 23, 8. 10.
रसात्मक (von रस + आत्मन्) 1) adj. dessen Wesen Saft, Flüssigkeit, Nectar ist: उडुपति KUMĀRAS. 5, 22. — 2) dessen Wesen Geschmack ist: अम्भस् BHĀG. P. 2, 5, 28; vgl. रसना रसेकात्मिका Verz. d. Oxf. H. 101, a, 6. — 3) dessen Wesen Schmachthaftigkeit ist, geschmackvoll: वाक्यं रसात्मकं काव्यम् SĪH. D. 3.
रसादान (रस + 1. आदान) n. das Anziehende der Flüssigkeiten, das Austrocknen, Ausdörren H. 394.
रसाधार (रस + आ^०) m. die Sonne (Behälter der Flüssigkeiten) ÇABDAĀ. im ÇKDR.
रसाधिक (रस + अ^०) 1) adj. geschmackvoll oder reich an Gewüssen: VI. Theil.

भवनेषु रसाधिकेषु ÇĀK. 179. — 2) m. Borax RĪĀAN. im ÇKDR. — 3) f. आ eine best. Pflanze, = काकोलीद्राक्षा ebend.
रसाधिपत्य (रसा + आ^०) n. die Herrschaft über die Unterwelt BAĪ. P. 6, 11, 25. 10, 16, 37. 11, 14, 14.
रसाध्यक्ष (रस + अ^०) m. ein Aufseher über die Säfte, — Flüssigkeiten Schol. zu R. bei GORR. VII, S. 341.
रसात्तर (रस + अ^०) n. 1) ein anderer Geschmack, ein anderer Genuss: लब्धदिव्यरसास्वादः को हि रस्येत्तरात्ते KATHĀS. 18, 346. — 2) eine verschiedene Gemüthsstimmung, Wechsel der Stimmung KUMĀRAS. 7, 91. SĪH. D. 220.
रसायापिन m. Hund (mit der Zunge trinkend) H. 5. 180.
रसाभास (रस + आ^०) m. der blosse Schein einer Gemüthsstimmung, die Uebertragung einer Gemüthsstimmung auf nicht-fühlende Wesen; das Erscheinenlassen einer Gemüthsstimmung an unpassender Stelle Verz. d. Oxf. H. 211, b, No. 499. SĪH. D. 7, 13; vgl. 247. fg.
रसाभिव्यञ्जिका f. Titel eines Commentars HALL 102.
रसामृत n. Titel eines medicinischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 311, b, 37.
रसामृतसिन्धु Titel eines Werkes, = भक्ति^० HALL 144. WILSON, Sel. Works 1, 167.
रसाम्बोधि (रस + अ^०) m. Titel eines medicinischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.
रसाम्बोनिधि (रस + अ^०) m. desgl. Verz. d. B. H. No. 940.
रसाम्न (रस + अम्न) 1) m. eine Art Sauerampfer, = अश्वेतस RĪĀAN. im ÇKDR. — 2) n. Fruchtsig, eine saure Brühe (insbes. aus der Tamarindenfrucht); = वृत्ताम्न RĪĀAN. = चुक्रा BHĀVAPR. im ÇKDR.
रसायक m. eine best. Grasart ÇABDAĀ. im ÇKDR.
रसायन (रस + अ^०) 1) m. a) eine best. gegen Würmer angewandte Arznei, = विडङ्ग MED. n. 202. विद्वगम Vogel st. विडङ्ग H. an. 4, 187. — b) ein Alchemist WILSON. — c) Bein. Garuḍa's H. an. MED. — 2) f. ई a) Kanal der Flüssigkeiten (im Körper) SUÇA. 2, 81, 3. — b) N. verschiedener Pflanzen: गुडुचो, काकमाची, महाकरञ्ज, गोरनडुग्धा, मांसच्छर्दा RĪĀAN. im ÇKDR. — 3) n. eine Klasse von Mitteln, die den Organismus kräftigen, erneuern und langes Leben verleihen sollen, z. B. Soma; Alterativum, Elixir, Lebenselixir H. an. MED. WISE 153. SUÇA. 2, 157. fg. 4, 103, 1. 119, 11. रसायनमिवर्षिणी देवानाममृतं यथा 159, 3. 213, 3. रसायनं च तस्मै यं यज्ञराव्याधिनाशनम् ÇĀKĀS. SĀMĪ. 1, 4, 13. Verz. d. Oxf. H. 309, a, 23. fg. 316, b, 19. 357, b, 3. Verz. d. B. H. No. 929 (S. 278, ÇI. 48). 958. 966. तत्त्वं heisst der betreffende Abschnitt in der Medicin SUÇA. 1, 2, 2. 17. — MBH. 1, 6658. HAĀIV. 9220. R. 5, 75, 12. Spr. 2950. fg. 4932. VARĀH. BRH. S. 16, 20. 34. 76, 1. KATHĀS. 40, 52. 72. सिद्ध^० adj. 41, 11. 33. 70, 43. BHĀG. P. 5, 24, 13. MĀRK. P. 40, 3. Verz. d. Oxf. H. 26, b, 12. WILSON, SĪMĀKĀK. S. 11. SARVADARĀNAS. 98, 5. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 110, 19. 111, 18. द्रुमभक्तिरसायनं पीत्वा MBH. 13, 775. कर्षामृतानि मनसश्च रसायनानि UTTARAR. 17, 12 (24, 2). परमकर्षारसायनानि Verz. d. Oxf. H. 215, a, No. 514. कर्षारसायनीकृतं 146, b, 1. मित्रं प्रीतिरसायनं नयनयोः Spr. 2200. vom ersten befruchtenden Regen in Beginn der Regenzeit: अष्टमासधृतं गर्भं भास्करस्य गभस्तिभिः । रसं सर्वद्रुमाणां द्यौः प्रसूते रसायनम् ॥ R. 4, 27, 3. Richtet sich hier und da (vgl. प्रधान) nach dem Geschlecht des Nomens, auf welches es be-